

SLATINA

prameň informácií

Štvrťročný informátor Obce Zvolenská Slatina

2-3/2021

ročník XIV.

september 2021

ÚVODNÍK

A opäť o kanalizácii .....

Vo viacerých číslach našich novín za ostatné tri roky som Vás informovala o rozšírení kanalizácie v našej obci a o následnej zmene vlastníka a prevádzkovateľa. Až teraz, keď k tejto zmene naozaj prišlo a boli obyvateľom obce, ktorí žijú v častiach, kde existuje stará kanalizácia, doručené zmluvy a faktúry novým prevádzkovateľom kanalizácie – spoločnosťou CEROS, s.r.o., sa zdvihla vlna diskusií a komentárov k tomuto rozhodnutiu vedenia obce.

Ale poďme pekne od začiatku.

Už v roku 2006 vzniklo občianske združenie Hučava, v rámci ktorého obce Zvolenská Slatina a Očová pripravili spoločný projekt kanalizácie pre obidve obce, vraj z dôvodu väčšej pravdepodobnosti získania nenávratného finančného príspevku na celú aglomeráciu. V roku 2009 bolo vydané právoplatné stavebné povolenie na realizáciu tohto diela v celkovej výške predpokladaných nákladov takmer 10 miliónov Eur. V období rokov 2010 až 2014 bola niekoľkokrát podaná žiadosť o nenávratné finančné prostriedky na jeho realizáciu, žiaľ neúspešne.

Po týchto neúspešných podaniach prišla v roku 2015 obec Očová s návrhom zrealizovať dielo prostredníctvom Stredoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Banská Bystrica, kde bol väčší predpoklad konečne dielo zrealizovať vďaka finančným zdrojom investora a nenávratného finančného príspevku bez toho, aby ktorákoľvek obec musela svoj rozpočet zafažiť úverom. Podmienkou bolo po vybudovaní kanalizácie a rozšírení kapacity čističky odpadových vôd odovzdať existujúcu kanalizáciu v obci Stredoslovenskej vodárenskej spoločnosti za symbolickú sumu 35 Eur.

Poslanci obecného zastupiteľstva stáli pred ťažkým rozhodnutím a verte, že zva-

žovali aj iné alternatívy, ako čo najskôr kanalizáciu v obci dobudovať. Museli sa však boriť okrem problému nevybudovanej kanalizácie vo viac ako tretine obce aj s ďalším veľkým problémom - nepostačujúcou kapacitou našej čističky, ktorá sa už niekoľko rokov prekračovala a hrozilo, že žiadneho ďalšieho producenta nebude možné na

kanalizáciu napojiť. Rozhodnutie Okresného úradu Zvolen, vydané v roku 2008, ktorým bolo povolené prevádzkovanie ČOV a kanalizácie, na túto skutočnosť dôrazne upozorňovalo. Zároveň podmienilo ďalšie prevádzkovanie kanalizácie rekonštrukciou odľahčovacích komôr, ktoré boli vo veľmi zlom stave. Len ich rekonštrukcia by si na základe predbežnej štúdie vyžiadala 250 tisíc Eur z obecného rozpočtu. Platnosť povolenia na vypúšťanie odpadových vôd končila v roku 2018 a ak by sa nepodarilo do tohto času čističku rozšíriť a odľahčovacie komory zrekonštruovať, hrozilo by ukončenie prevádzky.

Ak by obec nepokračovala v spoločnom projekte s obcou Očová, a chcela by ísť vlastnou cestou, musela by začať úplne nové stavebné konanie s vypracovaním no-

vej projektovej dokumentácie na získanie územného a stavebného povolenia na realizáciu vodnej stavby. A ak by aj toto všetko absolvovala a potom by sa jej nepodarilo získať nenávratné zdroje, musela by v čo najkrajšom čase dielo realizovať prostredníctvom úveru minimálne vo výške 2 miliónov Eur, čím by ohrozila obec veľkou úverovou zafaženosťou a mohla by ju dostať do nútenej správy. V konečnom dôsledku by sa všetky vynaložené prostriedky tak či tak premietli do ceny poplatku za odvádzanie odpadových vôd a obec by tým vôbec nič nezískala. Nehovoriac o tom, že obce nad 2500 obyvateľov mali byť podľa nariadenia Európskej únie odkanalizované do konca roku 2014.

A preto sa poslanci obecného zastupiteľstva rozhodli spoločne s obcou Očová nechať zrealizovať budovanie kanalizácie v oboch obciach podľa projektovej dokumentácie a právoplatného stavebného povolenia z roku 2009 Stredoslovenskou vodárenskou spoločnosťou, ktorá v rokoch 2017 – 2020 kanalizáciu v oboch obciach aj dobudovala. Celková investícia v našej obci presiahla 2 300 000 Eur.

Po celý čas od roku 2015 obec o tejto skutočnosti verejnosť informovala na zasadnutiach obecného zastupiteľstva aj prostredníctvom obecných novín. Všetky zámyery uzavretia zmlúv, vrátane Zmluvy

Z obsahu čísla

- *Guča umenia – malý zázrak v neistých časoch*
- *Významní rodáci – Pavel Hronec*
- *Návšteva armádneho generála v.v. Emila Bočeka*
- *Jubileá bratov farárov*
- *Poctivé prebúdzanie. A čo nám pán Covid dovolí ...*
- *Monografia obce*
- *Folkloristi majú za sebou ťažký rok*
- *Stolní tenisti vo Zvolenskej Slatine*
- *Harmonogram vývozu biologicky rozložiteľných odpadov*

o budúcej zmluve z roku 2015, boli zverejnené aj verejne prerokované na zasadnutiach obecného zastupiteľstva. A skutočnosť, že sa v obci buduje kanalizácia, bola verejnosti všeobecne známa, keďže stavebné práce prebiehali v rôznych častiach našej obce.

Búrlivé diskusie na túto tému sa však rozprúdili až vtedy, keď sa dielo ukončilo a nový vlastník kanalizácie vysúťažil budúceho prevádzkovateľa – spoločnosť CEROS, s.r.o. Bratislava. Ten, pochopiteľne, na základe novej ceny stočného, schválenej Úradom pre reguláciu sieťových odvetví, začal producentom zasielať zmluvy a faktúry so stočným vo výške 0,8721/m³ Eur bez DPH. Nikto však v týchto diskusiách neriešil, že sa do obce priniesla investícia a zabezpečila jej rozvoj na ďalšie budúce obdobie. Že sa rozšírila kapacita ČOV a noví producenti sa budú môcť bez problémov na túto ČOV, ktorá už mala najlepšie časy dávno za sebou, pretože bola vybudovaná pred viac ako 24 rokmi, napájať so svojimi rodinnými domami. Že konečne naše vodné toky a cestné rigoly v uliciach Malá strana, Mierová, Terézie Vansovej, Borovínska cesta, Poľovnícka, Pod Hájom, Pod Dielom, Očovská cesta a časť ulice SNP nebudú zamorované splaškovými vodami, priamo vypúšťanými z rodinných domov. Že sa prostredie na život v našej obci konečne zlepší a zostane to tak pre budúce generácie. Alebo sme veľkými ochranármi len dovtedy, kým sa to nijako nedotkne našich peňaženiek?

Všetci odsudzujú a kritizujú vedenie obce z jediného dôvodu – že dopustila zvýšenie poplatku za odvádzanie odpadových vôd a dažďových vôd do verejnej kanalizácie.

Vadí im, že nový prevádzkovateľ CEROS, s.r.o. prevádzkuje kanalizáciu s po-

platkom za stočné vo výške 1,0465/m³ Eur, pritom také isté stočné budú platiť aj obyvatelia obce Očová. Obce a mestá, kde prevádzkuje kanalizáciu Stredoslovenská prevádzková spoločnosť VEOLIA platia stočné až vo výške 1,3938 Eur/m³, čo je o 0,30 Eur viac ako v našej obci.

Pri všetkých diskusiách a emóciách, ktoré táto téma vyvolala, je treba si uvedomiť ešte jednu skutočnosť. Aj keby obec bola realizovala dielo z vlastných zdrojov a z úveru a kanalizáciu by naďalej prevádzkovala, vynaložené náklady by sa premietli do ceny stočného a táto by sa tiež pohybovala niekde na úrovni 1 Eura. Že obec prevádzkovala kanalizáciu za cenu stočného 0,45 Eur bolo z jedného prostého dôvodu. Neinvestovala žiadne finančné prostriedky do jej obnovy a rozšírenia siete a pri určovaní poplatku Úrad pre reguláciu sieťových odvetví zohľadňoval len náklady na chod, čiže mzdy, energie a nevyhnutné menšie opravy, ktoré obec vedela preukázať. Takto to však nemohlo fungovať donekonečna. A či by obec inkasovala aj poplatok za dažďové vody, odvádzané prostredníctvom jednotnej kanalizácie do ČOV? Žiaľ, už to dávno mala robiť a bola len otázka času, kedy jej to Inšpekcia životného prostredia a Okresný úrad nariadi. Pretože v zmysle zákona všetky vody odvádzané do ČOV musia byť spoplatnené. Každý producent a vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, ako nakladá s odpadovými či dažďovými vodami zo svojej nehnuteľnosti a keď ich má zvedené do kanalizácie, je povinný za ne platiť poplatok. Ešte stále je tu možnosť riešiť dažďové vody na vlastnom pozemku. V súčasnosti už žiadna stavba nemôže byť povolená s tým, že dažďové vody sú odvádzané do verejnej kanalizácie, aj keď je táto jednotná.

Žiaľ, časy sa menia a menia sa hlavne zákony, ktoré chránia životné prostredie. A ich dodržiavanie sa stále prísnejšie kontroluje. Každému prevádzkovateľovi kanalizácie za ich nedodržiavanie hrozia postihy a pokuty, preto nie je únosné prevádzkovať kanalizáciu v takej veľkej obci, akou Zvolenská Slatina je, s jedným zamestnancom a s minimálnymi nákladmi. Vo väčšine miest a väčších obcí Slovenska kanalizáciu prevádzkujú samostatné subjekty, na to spôsobilé. Pre porovnanie, aj plyn sme v našej obci v 90-tych rokoch budovali z vlastných zdrojov a preinvestovali sme státisíce slovenských korún. A nikto neodsudzoval vtedajšie vedenie za to, že obec vybudovanú sieť potom odovzdala Slovenskému plynárskemu priemyslu. Vodovody na väčšine územia Slovenska boli v minulosti budované obcami a mestami a v súčasnosti ich prevádzkujú vodárenské spoločnosti. Nikto nerieši, aké poplatky sú nám teraz vyrubované. Koľko sme tiež ochotní zaplatiť mesačne (nie ročne), za mobily, internety a TV programy? Všetky tieto služby sú spoplatňované a vôbec sa nezamýšľame nad tým, koľko peňazí ročne vyťahnu z našich peňaženiek. Jednoducho chceme mať tieto služby k dispozícii, pretože si už bez nich nevieme život predstaviť. Ale za nakladanie s odpadovými vodami je zo zákona zodpovedný každý jeden producent a určite je pohodlnejšie aj lacnejšie odvádzat odpadové vody priamo na čističku odpadových vôd, ako ich pravidelne vyvážať z nepriepustných žump a za tento vývoz platiť od 150-200 Eur. A vedenie obce nechcelo nič iné, len dopriať tento komfort aj tým obyvateľom obce, kde kanalizácia vybudovaná nebola.

Je oveľa jednoduchšie kritizovať a odsudzovať tých, ktorí takto rozhodli, ako prevziať zodpovednosť za rozhodnutie, ktoré

možno teraz mnohých obyvateľov obce rozčuluje a vyvoláva v nich emócie. Verím však, že budúce generácie ocenia tento krok, ktorý v každom prípade priniesol zlepšenie životného prostredia v tejto obci a skvalitnil náš život.

Ďakujem, že ste si našli čas a prečítali tieto riadky, v ktorých som sa snažila vysvetliť, v akej situácii bolo vedenie obce, keď rozhodovalo o tomto závažnom kroku. Určite malo na zreteli len ďalší rozvoj tejto obce.

Mária Klimentová,
starostka obce

Názov projektu: Očová, Zvolenská Slatina – odvedenie a čistenie odpadových vôd		
Kód projektu v ITMS2014+: 310011A006		
Hlavný cieľ projektu: Zlepšenie odvádzania a čistenia komunálnych odpadových vôd v aglomeráciách nad 2000 EO v zmysle záväzkov SR voči EU		
Dátum začatia realizácie projektu:	30.08.2017	Nenávratný finančný príspevok: 9 885 786,84 EUR
Dátum ukončenia realizácie projektu:	31.12.2020	Druh projektu: dopytovo orientovaný
Projekt je spolufinancovaný Európskou úniou		
 MINISTERSTVO ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA SLOVENSKEJ REPUBLIKY		 Európska únia Kohézny fond
Riadiaci orgán: Ministerstvo životného prostredia SR		

GUČA umenia – malý zázrak v neistých časoch

Uprostred letných prázdnin – 24. júla sa už po 9-tykrát v areáli bývalého Kina Pokrok Zvolenská Slatina konalo stretnutie živých ľudí so živou kultúrou plné kvalitnej hudby, veselých divadiel, ale aj inšpiratívnych diskusií.

Pre malých a veľkých

Festival GUČA umenia otvorila na malom pódii v parku pod gaštanmi rozprávka o Čertovi Kolofónovi. Zmes čertovskej

zábavy, popkultúry, divokého západu a romantickej komédie rozosmiali veľkých aj malých návštevníkov. Čert Kolofón zoskočil z dosiek, ktoré znamenajú svet a v hlavnej sále sa po úvodnom príchove pani starostky začal odvíjať komediálny príbeh lásky v divadelnej hre Návšteva mladej dámy v podaní Celkom malého divadla z Tekova.

O Poľane pod Poľanou

Po divadle pokračoval program opäť na pódii v parku. O Poľane ako prírodnom aj kultúrnom fenoméne prišli diskutovať Tomáš Baran - autor výstavy Keď Hrochotskou dolinou jazdili vlaky a Pavol Kostúr - lesník zo správy Chránenej krajinskej oblasti Poľana. Okrem diskusie si návštevníci mohli prezrieť aj výstavu

zaniknutej lesnej železničky Víglaš – Kyslinky.

Ostrov krásnej hudby aj spomienka na Milana Lasicu

Sála bývalého slatinského kina má výbornú akustiku, za 9 rokov ju už pochválilo mnoho účinkujúcich na festivale GUČA umenia. Krásny a intímny koncert sa stal na hodinu útočiskom pre tých,

ktorí hľadali priestor uprostred hluku a zhonu, ktorý nás neustále obklopuje. Tesne pred festivalom nás všetkých zasiahla mimoriadne smutná správa o úmrtí Milana Lasicu. Spomienkový program s poetickým názvom Ktosi bol za dverami v podaní študentov herectva z Akadémie umení v Banskej Bystrici bol dôstojnou spomienkou na život a tvorbu nerozlučiteľného dua Lasica – Satinský.

Zábava začína!

Počas posledných slov piesne V našej obci na pódii v parku, v hlavnej sále už prebiehala zvuková skúška kapely Darkness positive, ktorá už o pár minút roztočila poriadnu zábavu. Následne koncert vystriedal cestopis mladého Kežmarčana Adama Brodanského, ktorý stihol počas života absolvovať už dve cesty do Mongol-

ska – jednu vlakom a druhú autom. Skoro neveriteľné cestovateľské príbehy v kombinácii s východniarskou interpretáciou boli zaručenou dávkou zábavy.

DJ a kino v parku

Festivalový program uzatvorili dva paralelné programy. Pre tancachtivých návštevníkov 2 hodiny miešal Dj Caterpillar poriadny koktejl elektronickej hudby s prvkami swingu a neskôr drum and bass. Pre tých, ktorým sa nechcelo tancovať bolo pri-

pravené letné kino v parku s poľskou čiernou komédiou Svadba. A pre ľudí, ktorí sa chceli len porozprávať pri pivku so starými známymi po mesiacoch uzavretých v obývačkách ani tento rok nechýbal Stánok – originál street food z Očovej.

Výročie sa blíži!

Takáto bola tohtoročná GUČA umenia, kvôli COVID opatreniam trochu menšia ako v minulosti, ale predsa plná ľudí. Už po 9-tykrát zaplnila aspoň na víkend areál bývalého Kina Pokrok Zvolenská Slatina živými ľuďmi a živou kultúrou. V letnom útlme medzi jednotlivými vlnami pandémie bolo toto stretnutie pookriatím na duši pre mnohých zúčastnených. Budúci rok v lete sa festival bude konať už 10-tykrát a to sa nemôže zaobiť bez poriadnej narodeninovej oslavy!

Text: Martin Cerovský

Foto: Matej Fekiač

Významní rodáci – Pavel Hronec

Pri dátumoch, v ktorých sa opakujú rovnaké čísla, sa zvykne hovoriť, že ide o magické dátumy, ktoré akoby mali predurčovať niečo významné v živote človeka. Mnohí si vyberajú „magické“ dátumy na svadby, no a niekedy sa takýto skôr milý či zaujímavý, ako magický, dátum pritrafí pri narodení dieťaťa. To sa stalo aj v slatinskej rodine Pavla Hronca staršieho, keď sa mu narodil syn Pavel Hronec mladší, ktorého si v tomto čísle obecných novín pripomenieme.

Narodil sa 10. 10. 1910 a nech je to už s tými dátumami akokoľvek, prežil vskutku plnohodnotný život naplnený neskonalou energiou a tvorivosťou. Rodina bola chudobná, a preto sa Pavel Hronec st. rozhodol zabezpečiť lepší život prácou v Amerike, kde strávil aj čas prvej svetovej vojny. Po príchode do USA sa okrem práce venoval aj činnosti v slovenských spolkoch a stretol sa aj s Milanom Rastislavom Štefánikom. Po vzniku Česko-Slovenska prišiel do novej vlasti, aby sa mohol podieľať na jej budovaní, na zabezpečení svojej rodiny v novej slobodnej krajine.

Mladý Pavel strávil tak časť detstva bez otca, no v tej dobe to nebolo nič nezvyčajné. Keď ukončil slatinskú ľudovú školu, rodina opustila rodnú obec, lebo jeho otec sa stal štátnym notárom a bol preložený do funkcie na západné Slovensko. Veľmi šikovný mládeňec sa dostal na gymnázium v Zlatých Moravciach, neskôr prestúpil do Nitry a napokon štúdium ukončil v Prievidzi.

Po maturite sa rozhodol stať sa evanjelickým kňazom a nastúpil na štúdium v Bratislave. Počas neho sa mu podarilo rozšíriť si obzory aj štúdiom v zahraničí – rok strávil na univerzite v Štrasburgu – na čo získal štipendium za vynikajúce výsledky. Aktívny bol aj literárne a svoje umelecké i odborné literárne práce uverejňoval v časopisoch. Pracoval tiež v študentských spolkoch, a to tak počas strednej, ako i vysokej školy. Štúdium ukončil roku 1934 a bol vysvätený za evanjelického kňaza. A tu opäť nastupuje hra s dátumami – vysvätený bol na svoje meniny 29. júna. Túžba po vzdelaní ho ale neopustila a napriek náročnej práci vyštudoval v Bratislave ešte odbor filozofia – literárna veda.

Už počas štúdia bol aktívnym organizátorom študentského života, čo sa prenieslo aj do práce. Nastúpil ako kaplán do Modry a Bratislavy, kde pôsobil u biskupa Osuského, popri tom pôsobil aj ako dozor na internáte, redaktor či generálny tajomník Zväzu evanjelickej mládeže. Roku 1937 nastúpil na svoje prvé farárske miesto v Hronseku, kde sa krátko nato oženil, s manželkou Pavlínou mal troch synov. Pôsobil tam v pohnutom čase rozpadu Česko-Slovenska, vzniku Slovenského štátu a druhej svetovej vojny. Odmietal prenasledovanie kohoľvek pre jeho národný pôvod, pomáhal prenasledovaným, najprv Čechom a potom Židom. Neostal však len pritom, ale zapojil sa aj do demokratického odboja proti fašizmu **s napojením na exilovú vládu v Londýne. Fara v Hronseku sa stala centrom odboja, kam zavítali aj významní odbojáři ako Vavro Šrobár a Ján Golian.** Ešte pred vyhlásením SNP bol povolaný do armády, pôsobil v duchovnej správe na veliteľstve v B. Bystrici, kde ho zastihlo aj SNP, do ktorého sa aktívne zapojil. Po potlačení SNP sa vrátil do Hronseku a pomáhal partizánskej skupine Za slobodu Slovanov, pomohol aj ukryť havarovaného amerického letca. Za účasť v odboji dostal viacero vyznamenaní. Okrem toho posmrtné

jemu a jeho manželke udelil štát Izrael ocenenie Spravodlivý medzi národmi, ktoré udeľuje za pomoc Židom počas druhej svetovej vojny.

Pokojný kňazský život mu však nebol súdený. Po roku 1948 začal mať ako aktívny kňaz už na fare v Banskej Bystrici (nastúpil sem roku 1946) problémy s komunistickou mocou, bol vyšetrovaný Štátnou bezpečnosťou a prepustený zo služieb. Podarilo sa mu však získať súhlas pre pôsobenie vo Veľkom Krtíši, kde cirkevný zbor zahŕňal aj viacero okolitých obcí. Aj tam sa prejavil ako aktívny dušpastier, rekonštruoval kostoly, bol kronikárom i členom Červeného kríža. S oduševnením prijal reformný proces v ČSSR vedený Alexandrom Dubčekom a začal sa v ňom angažovať. Prispel k organizácii stretnutia evanjelických farárov na Čertovici a neskôr v Turčianskych Tepliciach. V rámci obrodného procesu zostavil **Nárys Všeobecnej vnútromisijnej a pastorálnej konferencie ev. a. v. kňazov a napísal aj kroniku obrodného procesu pod názvom Kronika nášho obrodného hnutia**, ktorá je dostupná na internetovej stránke evanjelického zboru Banská Bystrica. V kronike zachoval množstvo autentických dokumentov, spomienok a svedectiev o procesoch v cirkvi v tej dobe.

Po neúspešnom konci pražskej jari sa už ďalej do širších spoločenských procesov nezapájal a venoval sa len práci a rodine. Venoval sa štúdiu histórie evanjelickej cirkvi, svoje poznatky spísal v rukopise s názvom Čítanie o Všeobecnej vnútromisijnej a pastorálnej konferencii. **Umrel 24. 7. 1986 pri dopravnej nehode v Nemecku, pochovaný bol v Bratislave.**

V živote človek narazí na množstvo problémov, starostí či protivienstiev. Postavia sa mu do cesty zdravotné, rodinné či spoločenské ťažkosti. No človek sa nesmie poddať trápeniu, musí sa mu postaviť, lebo len tak sa ho zbaví. O to sa snažil aj náš rodák Pavel Hronec a to je aj posolstvo pri 35. výročí jeho úmrtia.

Ivan Hraško

foto: kniha na internete

Návšteva armádneho generála v. v. Emila Bočka

Veteránov druhej svetovej vojny je už veľmi málo. Veteránov československého odboja proti fašizmu je ešte menej. No a československých veteránov, ktorí bojovali ako letci/piloti v službách Kráľovského letectva Veľkej Británie (RAF), je spomedzi všetkých účastníkov odboja asi najmenej. O to viac nás teší, že našu obec 29. 7. navštívil armádny generál v. v. Emil Boček, český pilot RAF, v úctyhodnom veku 98 rokov.

Po príchode do obce bolo pre neho pripravené prijatie na Obecnom úrade so zápisom do pamätnej knihy obce, po ktorom nasledovala spomienka pri pamätníku padlých v prvej a druhej svetovej vojne „Plačúca matka“. Tu náš hosť predniesol prejav a stretol sa aj s účastníkmi Mierového behu (štafetový beh s horiacou pochodňou, ktorú nesú cez viac než 155 krajín), ktorí sa v obci zastavili. Potom nasledovala prehliadka Galérie Jána Kulicha a kladenie venca k pamätníku Milana Rastislava Štefánika. Poobede sa v zasadačke kultúrneho domu konala beseda pre širokú verejnosť. Účastníkom pán Boček objasnil svoju púť z Protektorátu Čechy a Morava do Veľkej Británie a neskôr do Kanady, kde absolvoval letecký výcvik. Priblížil aj svoje osudy v povojnovom Česko-Slovensku, keď boli piloti RAF štátnou mocou prenasledovaní. Následne odpovedal aj na otázky publika. Veľmi nás teší, že sme sa mohli tohto podujatia zúčastniť, zvlášť keď pán Boček už besedy nerobí, no u nás urobil výnimku. Po besede sa návšteva zakončila na posedení v Penzióne Zlatý dukát.

Vzácný hosť však do Slatiny neprišiel len tak. Obci a Základnej organizácii Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov udelil plakety a pamätné medaily. Plaketu dostala aj ZŠ s MŠ T. Vansovej.

Ivan Hraško

Blahoželáme

Srdečne blahoželáme všetkým spoluobčanom, ktorí v mesiacoch apríl, máj, jún, júl a august 2021 oslávili svoje životné jubileá a meniny.

*Mať jubileum, to je akoby sa znovu narodiť.
Spriadať krehkú niť a žiť odznovu život, čo teší, aj ten čo bolí.
Pre šťastie, čo rastie a rastie a nikdy nemať dosť.
Lebo je krásne žiť druhým pre radosť!*

Narodili sa

Dominika Danielová	Timea Ďurišová
Rozália Mária Andorová	Emma Maťušovicová
Simona Weisová	Tomáš Sluka
Viktor Golian	Tomáš Trebula
Kristína Kučerová	Amélia Trebulová
Emma Plešivčiková	Matej Messerschmidt
Daniel Barto	

*Majte srdce čisté ako jarná lúka dažďom zrosená.
Rozdávajte iba úsmev a lásku.
Ona sa potom vráti k vám späť ako ozvena!*

Rozlúčili sme sa

Jolana Kušnieriková	Zuzana Maľová
Lubica Debnárová	Miloslav Ragač
Ondrej Beňo	Ján Parničan
Lubomír Kmeť	Anna Hroncová
Juraj Hranický	Zuzana Poliaková
Ján Krnáč	Viktória Pavlíková
Ján Beňo	

*Už zvonia zvony smútku rozhojdané, k nebesiam sa nesie ich mocný hlahol.
Už navždy sú chladné vaše dlane a v našich srdciach si tiež smrti odniesol
najkrajší kvet, čo v živote nám kvitol!*

Jubileá bratov farárov

Pandémia koronavírusu neobmedzila len hlavné aktivity cirkevných zborov, ako sú služby Božie, svadby, pohreby či vyučovanie náboženstva a konfirmandov, ale aj tie nepravidelné ako rôzne slávnosti či výročia. Tak sa stalo, že aj v našom cirkevnom zbore sme oslavu jubileí našich bratov farárov museli preložiť. Namiesto marca a apríla sme si ich pripomenuli až v pokojnom júlovom čase. Služby Božie na ôsmu nedeľu po sv. Trojici tak boli obohatené o milé slová úcty, vďaky, prianí do budúcnosti i slová básnika.

Prvým oslávencom bol náš súčasný zborový farár Branislav Kováč, ktorý oslavoval štyridsiate narodeniny. Spomenuli sme si na chvíle radosti i očakávaní, keď kladne odpovedal na našu ponuku prísť do slatinského cirkevného zboru. Poďakovali sme za jeho doterajšiu službu a všetok čas, ktorý venuje aktivitám v zbore nehľadiac na hodinu či deň. A i takto mu chceme zapriať Božie požehnanie na ceste osobným i pracovným životom v tomto pre cirkev čím ďalej, tým náročnejšom čase.

Druhým oslávencom bol náš emeritný brat farár Juraj Kevický, ktorý u nás pôsobil v rokoch 1990 – 2016 a ktorý oslavoval osemdesiate narodeniny. Spomenuli sme si na mnohé udalosti, ktoré sme spolu s ním v zbore prežili, ďakovali sme za Božie požehnanie v mnohoročnej službe v našom zbore, ale i za to, že po skončení práce od nás neodišiel, ale ostal žiť v našom zbore spolu s nami, svojimi ovečkami. I touto cestou mu opäť chceme

zapriať mnoho Božieho požehnanie, pokoja a zdravia na ceste k ďalším životným jubileám.

Po príhovoroch a gratuláciách v chráme Božom sme sa presunuli do priestorov zborového domu nielen na pohostenie, ale aj množstvo súkromných gratulácií, spomienok, prianí i osobných rozhovorov, ktoré sme si tak dlho museli odriekať. Ku gratulantom sa tu zaradili aj starostky obcí Zvolenská Slatina a Slatinské Lazy, ktoré vyzdvihli nielen prácu bratov farárov v duchovnej oblasti, ale aj spoluprácu cirkevného zboru s obcami.

S našimi bratmi farármi sme tak strávili krásne predpoludnie plné Božieho požehnanie a vďačnosti za nádherné povolanie a službu, ktorú si zvolili.

Ivan Hraško

Postcovidové prebúdzanie. A čo nám pán Covid dovolí...

Žijeme v dobe, ktorú si nikto neželal. Prišla ako zdvihnutý ukazovák, aby ukázala ľuďom, že nie sú tí najmocnejší na tomto svete a nemôžu si robiť, čo chcú. Veru, čo chceme a nechceme? Doba covidová preverila zmýšľanie mnohých ľudí. Len dúfam, že tých kompetentných, ale ktovie. Život sa skladá z maličkostí a zdravie a rodina je to najcennejšie, čo máme.

Ťažko mi bolo na duši, keď som prišla do kultúrneho domu a namiesto skúšok divadelného predstavenia som si musela dať urobiť testy. Amatérski herci sa zmenili na postavy ako z nejakého filmu – skafandre, rukavice, paličky, okuliare. A predsa bolo cítiť atmosféru ľudskosti. Pomaly sme sa začali spoznávať aj v prezlečení za kozmonautov a v rúškach. Bolo to predstavenie, ktoré malo víťazov aj porazených so zvláštnou trpkosťou irónie.

Nacvičovanie ochotníckeho divadelného predstavenia sa prerušilo. Na nacvičovanie novej inscenácie sme sa stretli asi len trikrát. Aj snaha skúšať len po obrazoch bola prerušená úplne. Dohodli sme sa, že sa stretneme v septembri a začneme hľadať seba na javisku a divadlo v sebe. Uvidíme, ako sme zvládli tak dlho nehrať, nevymýšľať, neimprovizovať. Teším sa, ako ma prijímú divadelné dosky. Začíname v tom, čo máme radi a v čom sa cítime dobre. Oprášime divadelné predstavenie, veselohru o pohrebe od pána Jombíka – Čas smutný, prežalostný. Chceme s ním vystúpiť na Dňoch divadla v októbri, ak to pán Covid dovolí. A potom sa pustíme do novej inscenácie od nášho rodáka pána Sokola – Keď komára ženili. Teda, ak nám to pán Covid dovolí.

A teraz z iného súdka. Dlhá doba nečinnosti a hľadania ľudskosti v kaž-

dennom pozieraní TV novín a správ ma priviedla na myšlienku predstaviť v obecných novinách zaujímavých ľudí zo Zvolenskej Slatiny. Žijú medzi nami, denne ich stretávame, s niektorými sme chodili do základnej školy. Niektorí sa sem prisťahovali a s niektorými bývame vedľa seba. Vo voľnom čase sa venujú prácam, ktoré ostatní ľudia nerobia – vyšívajú, prajú, maľujú, no proste tvoria pekné a zaujímavé veci a ich výrobky poznajú na celom svete. Veru, po celom svete a doma ich nepoznáme. Túto rubriku by som nazvala Šikovní ľudia zo Zvolenskej Slatiny. V nasledujúcom čísle, dúfam, že už predstavím jedného/ jednu alebo radšej aj dvoch. Teda ak to pán Covid dovolí...

Zuzana Kokavcová

Monografia obce

Už viac rokov sa vedenie obce zaoberá myšlienkou vydať monografiu obce Zvolenská Slatina, aby tu pre budúce generácie zostala zmapovaná jej bohatá história. Doteraz takáto publikácia o našej obci spracovaná nebola a sme presvedčení, že si ju určite zaslúži. Spracovať a vydať takúto publikáciu je však veľmi náročný proces, preto obec oslovila externú spoločnosť, ktorá v súlade so zmluvou zabezpečí literárny, terénny, archívny výskum, spracuje získané podklady, pripraví koncepciu a spracuje jednotlivé kapitoly a prílohy. Súčinnosť s obcou pri získavaní podkladov a príloh je však nevyhnutná. Nejaké materiály má obec zozbierané, no zďaleka nezachytávajú všetky oblasti života našej obce.

Preto prosíme celú širokú verejnosť, všetkých našich obyvateľov i podnikateľské subjekty, aby sa do procesu tvorby monografie obce zapojili. V prípade, že disponujú dokumentáciou, ktorá zachytáva dôležité historické udalosti, ktoré sa v obci v minulosti odohrali, aby ich kópie poskytli obecnému úradu. Poslúžia ako podklady pre tvorbu monografie a touto formou budú zviditeľnené pre všetkých, ktorí v obci žijú, ale najmä tu zostanú zadokumentované

pre tých, ktorí prídu po nás. A v tom je hlavný význam tejto publikácie – zachovať históriu, najstaršie dejiny, zvyky a tradície našich predkov, folklór, kultúru dôležité udalosti i súčasnosť pre tých, ktorí sa ešte ani nenarodili, ale budú v tejto obci žiť v budúcnosti.

Vopred ďakujeme všetkým, ktorí akokoľvek prispievajú k tvorbe tejto publikácie a spolu s nami sa budú podieľať na jej príprave a vydaní.

Mária Klimentová, starostka obce

Folkloristi majú za sebou ťažký rok

Tanečníci, speváci aj muzikanti z FSK Slatina majú za sebou azda najťažší rok v novodobých dejinách samotnej folklórnej skupiny. No, najťažší, možno skôr najčudnejší... Posledné vystúpenie absolvovala naša skupina totiž 11. júla 2020 a takmer do roka a do dňa sme museli čakať, pokým sme sa všetci spoločne mohli stretnúť na ďalšom súborovom návstu. Musel prejsť veru viac ako rok, kým sa mohli „súboristi“ opäť predstaviť verejnosti. A aj to nebolo žiadne veľké vystúpenie, skôr spestrenie a spríjemnenie posedenia pri dobrej hudbe a guláši, ktoré organizoval hostinec Hokejka 31. júla tohto roka.

Aby sme ale boli úprimní, nejaké tie vystúpenia sa nám „rysovali“, žiaľ, museli sme ich odmietnuť. Oslovili nás organizátori Očovskej folklórnej hrudy. Aj napriek súčasnej situácii sa rozhodli, síce v skromnejších podmienkach, zorganizovať tradičný očovský folklórny festival. Žiadali od nás plnohodnotný 30-minútový program. Práve nepriaznivá spoločenská situácia ponúkla možnosť odprezentovať na podujatí lokálne dedinské folklórne skupiny z okolitých obcí. Možnosť využili Poniky, Hrochoť aj do-

máci Očovania. Keďže my sme sa v podstate od ostatného vystúpenia celý rok na skúškach nezišli ani raz, nakoľko to situácia nedovoľovala, neboli sme schopní počas troch skúšok nacvičiť program, ktorým by sme dôstojne reprezentovali našu obec. Nevieme síce, ako to ostatné súbory napriek zákazu stretávať sa dokázali, nám sa to však nepodarilo. Toto, ale aj rôzne iné osobné povinnosti členov skupiny boli dôvodom, prečo sa skupina nezúčastnila a neprispela ku kultúrnemu programu ani na tohtoročnej „Vatre zvrchovanosti“ alebo na výročí Miestneho odboru Matice slovenskej v našej obci. Verím, že našu situáciu aspoň trochu chápete a že nám to tak trochu aj odpustíte. Predsa len, všetci sme dobrovoľníci a folklór robíme v rámci nášho voľného času.

Okrem toho nás postihla aj jedna nemilá udalosť. Už neraz sme písali v našich novinách, ako našu skupinu opustili členovia, ktorí navždy odišli do folklórneho nebička. Bohužiaľ, opustil nás nečakane ďalší náš člen, nezabudnuteľná osobnosť našej skupiny, Palko Orság z Borovín. Jeho odchod nás všetkých veľmi hlboko zasiahol, ťažko sa hľadajú slová, ktorými

by sme opísali jeho stratu. Ostáva nám len dúfať, že nám odtiaľ zhora bude spolu s ostatnými členmi držať palce v ďalšom napredovaní, a my budeme na neho, aj na ostatných našich bývalých členov s láskou spomínať.

Aby sme však neskončili tento náš „stĺpček“ v smutnom tóne, teší nás, že do Folklórnej skupiny pribudli dvaja noví členovia, aj keď nie sú Slatinčania. Veríme však, že postupne zapadnú do našej partie a spolu s nami sa vám predstavia na najbližšom vystúpení, ktoré dúfame, že táto nepodarená epidémia už nezmarí.

Týmto by som chcel na záver, ako už tradične, pozvať medzi nás všetkých vás, ktorí máte radi folklór, krásu ľudových piesní a krojov, všetkých, ktorým sú naše tradície srdcu blízke a chceli by ste sa o to podeliť spolu s nami, ale aj s divákmi a priaznivcami folklóru priamo v hľadisku na rôznych podujatiach či festivaloch. Natrafíte na výbornú partiu ľudí, s ktorou zažijete kopec zážitkov, na ktoré budete spomínať po celý zvyšok života. Tak si všetci teda držme palce, aby sa život v našej krajine a na celom svete vrátil do normálu čo najskôr.

Matej Žubritovský

Stolní tenisti vo Zvolenskej Slatine

Stolnotenisový oddiel vo Zvolenskej Slatine má dlhú históriu, počas ktorej súťažné začiatky siahajú až do roku 1973 a je úspešne aktívny dodnes s cieľom rozvíjať v prvom rade lásku k tomuto športu, rozširovať členskú základňu, zvyšovať hernú úroveň hráčov a tým aj samotnú športovú úroveň súťaží, v ktorých máme

zastúpenie. Nič z toho však nejde bez poctivého prístupu, metodického tréningového procesu a, samozrejme, materiálového zabezpečenia, ktoré zodpovedá aktuálnym požiadavkám a pravidlám stanovených Slovenským stolnotenisovým zväzom a krajskými zväzmi.

Musím smutne konštatovať, že Banskobystrický samosprávny kraj je v porovnaní s ostatnými krajinami v našom štáte na poslednom mieste, čo sa týka počtu registrovaných hráčov a zároveň zastúpenia vo vyšších ligách. S týmto faktom dlhodobo bojuje výbor KSTZ BB a konečne sa v ostatnom období začali, vďaka obetavosti členov vedenia klubov v Lučenci, Žiari nad Hronom, Podlaviciach, Krupine a spolupráci s rodičmi jednotlivých mladých hráčov v žiackych kategóriách objavovať prvé významné úspechy v rámci turnajov SR, a dokonca i v ČR, kde náš kraj úspešne reprezentovala Linda Majerčíková z klubu v Žiari nad Hronom v kategórii dorasteniek. Boli by sme veľmi radi, keby sa podobné talenty a úspechy začali spájať v budúcnosti aj so stolnotenisovým oddielom vo Zvolenskej Slatine, pričom sme v nedávnej minulosti zaznamenali podobný úspech v prípade Petronely Cerovskej, ktorá sa dostala do výberu reprezentácie SR vo svojej kategórii a dosahovala výborné výsledky. Za celým jej športovým rastom, popri jej vážnom záujme o stolný tenis, po celý čas stál jej otec Peter Cerovský a, samozrejme, celá rodina, kde bola, ako to už chodí, prítomná podpora i zázemie. Záleží to však v prvom rade od záujmu detí a ich rodičov, aby pestovali u svojich ratolestí lásku k športu od útleho detstva, v čom môžu pomôcť aj záujmové športové krúžky na základných školách, pričom vo Zvolenskej Slatine pri ZŠ stolnotenisový krúžok vedie Peter Cerovský v spolupráci s Vladimírom Blažkom. Patrí im úprimná vďaka za obetavosť na úkor svojho voľného času, ako je to aj v ostatných športových oddieloch v našej obci.

V súčasnosti máme rok 2021 a za sebou rok 2020, v ktorom športovú činnosť všetkých oddielov, ako aj samotný

život obyvateľstva v SR, významne ovplyvnili udalosti spojené s COVID-19, keď boli prerušené aj športové súťaže, resp. zrušené po prvom kole ročníka 2020/21 a táto skutočnosť neminula ani slatinský stolnotenisový oddiel. Snažili sme sa však toto obdobie prežiť aktívne, a to po uvoľnení opatrení účasťou na rôznych turnajoch v BB kraji, taktiež odohrať viacero priateľských zápasov, a to aj za pomoci vedenia ZŠ vo Zvolenskej Slatine, ktoré nám umožnilo do konca školského roka 2020/21 absolvovať veľmi potrebné tréningy pre našu činnosť po dlhej prestávke. Vďaka patrí aj OcÚ vo Zvolenskej Slatine za materiálnu podporu. Ostáva nám len dúfať, že pandemická situácia sa nebude zhoršovať a všetky športové oddiely aj bežní ľudia v SR i vo svete budú môcť naplno začať svoju záujmovú činnosť bez podobných obmedzení, aké sme všetci v ostatnom období zažili nielen v športovej oblasti, ale aj v každodennom živote.

Ivan Libiak
foto: poslal autor

Marius Pedersen

HARMONOGRAM ZBERU BIOLOGICKY ROZLOŽITEĽNÝCH ODPADOV OBEC ZVOLENSKÁ SLATINA

MESIAC	Deň zberu z 240 lit. nádob z rodinných domov					Frekvencia zberu z 660 lit. nádob z bytoviek
SEPTEMBER	10	17	24	-	-	2x za 7 dní
OKTÓBER	1	8	15	22	29	
NOVEMBER	5	12	19	26	-	
DECEMBER	17	31	-	-	-	1x za 7 dní

Marius Pedersen, a.s., Prevádzka Zvolen,
Lieskovská cesta 15, Lieskovec, 960 01 Zvolen
e-mail: zvolen@mariuspedersen.sk, www.mariuspedersen.sk